

המכשירים, ולא לסמוך רק על המכשירים האלקטרוניים. השייט ביאכטות מפרש אינו דומה ליאכטות מנועיות. הוא דורש פעילות מאומצת של הרמת המפרשים, הורדתם, וכיוונם בהתאם לרוח. למרות שנדמה כי בהפלגות לא עושים דבר מלבד לאכול ולשתות - למעשה מדובר בפעילות ספורטיבית.

חלומות מתגשמים

מטרתי היום להתאמן הרבה ולהשתתף בתחרויות שייט באירופה - רודוס קאפ וסיציליאן קאפ - ופעם אולי להפליג מסביב לעולם. חלומות לא חייבים להישאר חלומות. נהדר לחלום, אבל נהדר יותר לא לפחד ולהגשים את החלום. להתראות בים.

המועדון. אף יצאתי להפלגות אחדות על ספינות שכורות מאילת, מיוון ומטורקיה. כיום אני בעל יאכטת מפרשים, שרכשתי עם חבר, ואנו יוצאים להפליג בכל הזדמנות.

קפטן מריו

בפסח האחרון הגשמי חלום ויצאתי עם כמה חברים ל"טבילת אש" ראשונה עם ספינתי מעבר לים. היה נפלא להגיע לקפריסין כקפטן של ספינתי. לעגון, לטייל באי, לבלות בטברנות ולאחר מכן לחזור ארצה. בהפלגות צריכה להיות משמעת וערנות רבה. כקפטן הספינה, אני אחראי לבטיחות הספינה וכל החברים צריכים להישמע להוראותיי. ישנה חלוקת תורנויות להכנת אוכל ומאחורי ההגה, ביום ובלילה, וכולם נמצאים בערנות מלאה במשך היום. יש צורך לבדוק את

לקראת הלילה, רוח קלילה החלה לנשב, והמשכנו באיטיות לשארם א שייך, ומשם בחזרה לישראל. אפשר היה לחשוב שלאחר תלאות כאלה לא ארצה להמשיך להפליג, אך למעשה החשק להפליג רק גבר.

רישיון ישראלי

לאחר מאמצים רבים, נרשמתי לבית הספר לשיט בהרצליה, והתחלתי ללמוד כדי להוציא רישיון ישראלי. למדנו ימאות, מנוע, ניווט מכשירים, ניווט חופים, הצלה ועזרה ראשונה במשך שנה וחצי. להפתעת מנהלי בית הספר, שפקפקו בסיכווי הצלחתי, עברתי את כל המבחנים, למרות העברית המשובשת שלי. לאחר הוצאת הרישיון, נרשמתי למועדון השייט, והפלגתי בכל הזדמנות עם סירות

רכיבה גורלית המשך מעמ' 13

ליבו בפניי, והעניק לי תחושה עילאית. ראש חטיבת משאבי אנוש, **עופר זילביגר**, יצא מגדרו כדי לשאת אותי על כפיים ברגעיי הקשים ביותר. דירקטורים, מנהלים, חברים לעבודה, וצוות משאבי אנוש **גילי קישוני ויהודה אפשטיין** לקחו, החזירו, התרוצצו, ופרשו לפניי שטיחים אדומים, לאורך כל דרך הייסורים שעברתי. האמינו לי, משפחת "דן" היקרה, התברכנו בבית הכי טוב בעולם. אשרינו שזכינו לכך.

גמור, משותק, במצוקה נשימתית, שבר כלי, וכל שאיפתי הייתה לשוב לחיים נורמליים. בזכות נס רפואי, זכיתי לעשות זאת.

כאן ביתי - בית משפחת דן

חבריי ב"דן" היו שותפים לנס. אין עוד מסגרת כל כך מייצבת, כל כך תומכת, כל כך מסייעת, כל כך מחבקת ואוהבת כמו חברת "דן". אין אלה רק מילים יפות ומליצות. אני חוויתי את הדברים על בשרי. מנכ"ל החברה, **רפאלי שמואל**, פתח את

חזרה לחיים

שבוע לאחר מכן, שבתי מארה"ב, עליתי על אופני השטח וחזרתי לאורח חיים כמעט רגיל. באחרונה חזרתי לרכב עם כל הקבוצה. רכבתי באיטליה ואף הייתי עם חבריי בספורטיאדה האחרונה. המסר שלי לכולכם הוא שהחיים הם כמו גלידה. צריך ליהנות מהם כל יום מחדש. מי כמוני יכול להעיד על כך. אני, שהייתי סיעודי,